

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó följelölések intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Ügyvédi nyugdíj.

Pécs, 1899. július 1.

Nemcsak magára az ügyvédi karra nézve főfontosságú, de általános társadalompolitikai szempontból is nagy jelentőségű kérdéssel tanácskozott tegnapelőtt és tegnap a budapesti ügyvédi kamara közgyűlése, mert a magyar ügyvédi kar oly jelentékeny szerepet játszik hazánk közéletében, hogy annak viszonyai okvetlenül visszahatással bírnak az ország politikai és társadalmi életére is.

Az ügyvédi nyugdíjintézetéről folyt a vita, erről a már oly régóta vajudó kérdésről, melyet éppen az újabb kor igazságügy-politikai és társadalmi viszonyai tettek aktuálissá. Ahhoz szó sem fér ugyanis, hogy a jogvédői kar magasztos hivatásának csak szabad ügyvédség mellett felelhet meg igazán s azért a magyar ügyvédi karban soha sem tudott állandóan lábra kapni a numerus clausus eszméje, amely az ügyvédi kart is a hatalomtól függő testületté alakította volna át, talán jobb anyagi helyzettel, de a jogvédelem teljes szabadságának veszélyeztetésével.

*A szabad ügyvédség mellett azonban ez a pálya éppen teljes független helyzeténél fogva nagy vonzóerőt gyakorol a művelt ifjúságra s így be kellett következnie az anyagiakkal való keserves küzdelem időszakának, amely egyrészt az állás

eszményi hivatásával össze nem férő üzérkedésre hajtotta a karnak tágabb lelkiismeretű tagjait, másrészt éppen azokra nézve, akik hivatásuk erkölcsi oldalát tartották szem előtt, lehetetlenné tette a megfelelő tőkegyűjtést a munkaképtelenség éveire s a család egzisztenciájának biztosítására.

A kar jobbjai, éppen azok, kiket a baj kedvezőbb anyagi helyzetüknél fogva nem fenyegetett közvetlen veszéllyel, már régen fölismerték azt a veszedelmet, amely ebből nemcsak a kar egyes tagjaira s azok gyámol nélküli visszamaradó hozzátartozóira, de magára az egész karnak függetlenségére és erkölcsi tekintélyére is származik.

Robicsék József, a budapesti kamarának korán elhunyt alelnöke és Nagy Dezső, ugyanannak a kamarának titkára küzdöttek kezdettől fogva, bár különböző irányban, de egy célra törekedve, első sorban annak a célnak az érdekében, hogy az ügyvéd munkaképtelenség esetén, annak családja pedig a kenyérkereső elvesztése után a nyomor és végszükség áldozatául ne essenek.

Az 1896-ik évi országos ügyvédgyűlésen nagy és beható vita folyt ebben a kérdésben, melynek eredménye az a határozat lett, hogy országos ügyvédi gyám- és nyugdíjintézet létesítendő, a minek megvalósíthatása végett egy oly törvény hozatala sürgetendő, amely a nyugdíjintézet kötelekébe való belépést minden ügyvédre nézve

kötelességgé teszi; az előkészítő munkálatok megtétele pedig a budapesti ügyvédi kamarára lett bízva.

Ennek a megbízásnak felelt meg a budapesti kamara, mikor az országos ügyvédi gyám- és nyugdíjintézet tervezetét közgyűlése elé terjesztette. A tervezet azonban eltér az 1896-ki orsz. ügyvédgyűlés határozatától annyiban, hogy elejti a törvényhozásilag kimondandó belépési kényszer s az egyes kamarákra bizza annak elhatározását, hogy csatlakoznak-e tagjaikkal az országos intézethez.

Hogy ezt az eltérést mi okozta, nem tudjuk, pedig a most előterjesztett tervezet éppen az a Nagy Dezső készítette el, aki az 1896-ki orsz. gyűlésen oly ékes szólóan fejtette ki a törvényhozásilag kimondandó kényszer szükséges voltát, hogy a gyűlés Robicséknek minden ellenérve dacára, melyeket az ilykép bekövetkezendő késedelem elkerülésére fölhozott, a törvény útján kimondandó kényszer mellett foglalt állást.

A kitűzött magasztos cél, a kar valamennyi tagjának biztosítása a véginség elől, csak úgy érhető el biztosan, ha az intézetnek az ország valamennyi ügyvédje tagja lesz, ez pedig csakis törvényhozási intézkedéssel vihető keresztül. Mert könnyen megeshetik, hogy a tervezet nyújtotta szabad elhatározás mellett az országnak nem valamennyi kamarája, vagy talán nem is

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mikor eltemették . . .

Mikor eltemették az édes anyámat,
Nem ismerte lelkem, hogy mi az a bánat;
S bár az édes anya szeretete nékem
A mióta élek, sohse volt a részem,
Korai halálát meg mégse sirattam,
Csak néha gondoltam szomorun magamban:
Milyen lenne életem, hogyha ő is élne
S nekem részem volna szent szeretetében!?

Mikor eltemették az édes apámat,
Már ismerte lelkem, hogy mi az a bánat
S tudta, hogy az apa erős karja nélkül
Sok nehéz csalódás jut majd neki részül;
Halálát keserves könyvekkel sirattam
S mindig azt gondoltam szomorun magamban:
Ennél nagyobb csapás nem érhet már engem,
Nagyobb fájdalmat nincs miért elszenvednem!

Mikor eltemettek én angyalom, téged:
Akkor láttam csak, hogy számomra az élet
Ezt tartogatta még legnagyobb csapásul,
Megfosztva te töled hirtelen, galádul!
A te elmúlásod bár szinte sirattam
Keserves könyvekkel, minden pillanatban
Ma is sírok érted s nevedet kiáltva
Visszhangozza folyton lelkem dült világa!

S mikor eltemettek valamikor engem,
Feletem egy könyvet bár senki se ejtsen,
Koporsóm után bár ne haladjon senki,
Mégis az én életem nem fog kárba veszni.
A ki példát keres szenvedésre, búra,
Kitől a lemondást és türelem tanulja;
Ki szerető szívet s benne mindent vesztett:
Az az én sorsomban hű társat szerezhet!

Honthy István.

Heti krónika.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Itt van az aratás! Most már tagadhatatlanul, megcáfolhatatlanul és visszavonhatatlanul itt van a nyár. A mely azonban hogy milyen lesz, az még a jövő titka. Egyelőre e héten meleg nyári napok voltak; de szeles is és esőre hajló volt az időjárás és csak a hét végére vett fel állandó jelleget.

Megjött a nyárral az iskolai év vége és a diákok is arattak. Learatták egy évi fáradtságuk gyümölcseit, miként elkezdte aratni e héten a föld népe a gabonát. A diákok aratásának eredménye már biztos; le van rakva az évvégi Értesítőkből, de bizony a föld népének aratása még a legnagyobb kétségeknek néz elébe addig, míg a termés a csűrökbe lesz hordva. Hejh, sok vihar, eső és egyéb elemi vész fenyegeti az aratást, mely hogy mindezeket elkerülje és pompás eredménye

legyen, azt bizonyára minden halandó óhajtja. Különösen pedig óhajtja a magyar, kinek helyzete egyébként elég jó volna mostanában, ha nemcsak a politikai élete menne kedvező széllel, de ilyen kedvező szél mellett vitorlázhatna be az aratás után a föld termésével a magtárakba is.

Mert bizony különben úgyis kétséges a nép jövője. Nincs munka, pang a dolog és a dolgozók tetlenül hevernek s nem bírják még a napi kenyeret sem megkeresni. Hiába készül Pécs városa is új városházát, új vágóhidat és egyéb új alkotásokat építeni, nem lesz azokból sem semmi, valamint nem lesz a dolnimiholjái vasutból és a házipénztár megteléséből sem soha semmi. Mindezt felpanaszolták a városatyák a hétfői közgyűlésen a Tanácsnak, de hát a nemes Tanács mit felelhetett erre mást, mint azt, hogy a — multak botlásait a jelenben nem, csak a jövőben sikerül helyreütni.

Lám attól is elesett a város, hogy a házbérkrajcárok léleki jövedelmét, a mi a tisztviselők fizetés felemelésére van megszavazva, a közgyűlés odaadta volna a városi kasszáknak. Hiszen oly igen agyonücskötött egy lap a polgármester ebbeli szándékát, hogy nekünk nem volt nehéz agyonütni, a mit látva a polgármester, az egyszer megretirált és hallgatott a dologról a közgyűlésen.

Ez a közgyűlés különben is meleg volt, akár csak a forró nyári nap és hosszadalmas

a kamarák többsége lép az intézet kötelékébe s így különbség keletkezik az országban ügyvéd és ügyvéd között, sőt egy ugyanazon ügyvéd is hol nyugdíjképes lesz, hol nem az, a szerint, amint egyik kamara területéről a másikba költözik. És mi történik azokkal, akik belépni akarnának, de kamarájuk többsége a belépést nem határozza el? Mindez nagy zavaroknak lenne kutforrása s a kitűzött nagy cél, az egész kar függetlenségének ez uton való biztosítása sem lenne elérhető.

De van még egy különös szempont is, amely a mostani tervezet keresztülvitelét egyenesen lehetetlenné is teszi. Azt mondja ugyanis a tervezet, hogy minden egyes kamara közgyűlésileg határozza el, hogy csatlakozik-e tagjaival az országos intézethez. A kamara határozata valamennyi kamarai tagra kötelező, úgy hogy az egyes ügyvédek kamaráik közvetítése által válnak tagjaivá az intézetnek.

De hát a kamara határozata csak akkor kötelező ám minden tagra, ha a törvényben megszabott kamarai hatáskör keretén belül lett hozva. Már pedig a törvény megengedi ugyan, hogy a kamarák szükségleteik fedezésére tagjaikra tagdíjakat vehessenek ki, sőt ezen a címen az is lehetséges, hogy a kamara ügyvédi segélyalapja javára is megadóztassa tagjait, mint ez a pécsi kamaránál tényleg történik is, mert a segélyezés, melynek szükségét és mértékét a kamara szabadon mérlegeli, még minősíthető kamarai szükségletnek; de azt, hogy a kamara a tagokat a saját nyugdíjuk biztosítására kényszeríthesse, már bajos dolog lenne a törvény rendelkezéséből kimagyarázni.

Egészen más dolog az elszegényedett tagoknak vagy gyámoltalanul visszamaradt családjaiknak közös erővel való segélyezése és más az olyan befizetés, melyet minden egyes tag a saját nyugdíjának biztosítására teljesít s neki a nyugdíjra jogigényt ad. Hisz a kamarai segélyalapokat a mostani

tervezet is meghagyja minden kamaránál s csak azt kívánja, hogy a csatlakozó kamarák fizetésektelen tagjaik nyugdíjárulékát a saját segélyalapjaikból fedezzék.

Az 1896-ik évi orsz. ügyvédgyűlésnek határozottan az volt a nézete, hogy a kamara nem mondhatja ki tagjaira a mostani törvény keretében a kötelező belépést a nyugdíjintézet kötelékébe s ez a nézet a szoros törvényt magyarázat szabályainak meg is felel s azért, ha az igazán humánus célt biztosítani akarja az ügyvédi kar, akkor a kamaráknak figyelmeztetni kell a mandatárius fővárosi kamarát, hogy ő is az ország összes kamaráival egyetértőleg sürgesse az igazságügyi kormányzatnak a két paragrafusos törvénynek kieszközlését a törvényhozástól, mely a belépést minden ügyvédre kötelezővé teszi, mint ezt az 1896-ki orsz. ügyvédgyűlés is elhatározta.

Akasztófa virág.

(Elítelt katonaszökevény.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. július 1.

A tegnapi esti órákban egy furcsa kinézésű csapat vont a járók-kelők figyelmét.

Két feltűzött szuronyos katona között egy egyenruhás alak lépdelt, kinek oldaláról hiányzott a pangánét, míg mellette teljes szolgálati egyenruhában, revolverrel az oldalán egy baka-örmester haladt.

A kik látták ezt a felvonulást, érdeklődve sugtak össze:

— Katonaszökevényt visznek!

Azt bizony! Az a lehajtott fejű, pironkodó baka, aki katonás léptekkel haladt a szuronyos örök között, már háromszor szökött meg ezredétől, háromszor szegte meg esküjét, melyet a zászlóra tett.

De a dezertáláson kívül nem egy, más bűn is terheli a háromszoros katonaszökevényt. Még mint katona, egy izben ellopta egyik társának a ládájából annak tizenhat forint készpénzét, amiért a hadbíró — mely tréfát nem ismer — hat havi várfogságra ítélte.

Aztán mikor megszökött a katonaságtól

a világ s azután jön a nyári szünet. A nyári szünet, a mely ha a kis diákoknak teljes két hónapig tart, mért ne tarthatna a hon atyái számára vagy három hónapig.

Különb is az országgyűlésre nincs most semmi szükség. A mór megtette köteleességét, békét hozott a politikai életbe; a mór tehát mehet — pihenni. Sokkal nehezebb helyzetük van azonban a franciáknak; ott a köztársaság és a royalisták, az anti Dreyfuszisták és Dreyfus hívei küzdenek egymással. Hát szükség van minden honatyára; azok nem mehetnek se aratni, se fürdőzni, legfeljebb lövészenyekre, hol Loubet elnök ur mindig egy-egy kalapot tesz tönkre, nem az üdvözlő tüntetések fogadása, de a botütések miatt.

Nem irigylendő azonban az olasz parlament helyzete sem. Ott felfüggesztették az alkotmányt és kivítették érte, meg ellene a harcot az utcára.

Akárcsak a spanyoloknál. A királyság, meg a köztársaság hívei örökös surlódásban állnak egymással és vétkes mulasztásnak tartanak, ha ezt egy-egy véres összeütközéssel ne dokumentálnák. Spanyolhon fővárosának utcáin e héten is vér folyt és ugyancsak volt dolga a rendőrségnek, meg a katonaságnak.

A legnagyobb baj azonban Belgiumban van. Ott forradalom készül és már a királyi család is menekülni akar Brüsszelből. A zavargások közben két ujságíró is megsebesítettek, de — úgy látszik — ezek mindnyájunk

elbujdosott. egy a katonaságnál lopott revolverrel megsebesített egy embert rablási szándékkal, amiért aztán a polgári bíróság egy és fél évi börtönre ítélte. Eközben azonban újra megszökött a vádlott a katonaságtól s most kitöltvén a katonai bíróság által a szökésért reá szabott büntetését, elhozták a jó firmát a pécsi kir. ügyészség fogházába, ahol ma reggel megkezdte a reá szabott másfél évi börtönbüntetés leülését.

Az eset részleteiről az alábbiakban számol be tudósítónk:

Magyar István dunavecsei illetőségű legényt 1890. év március havában sorozták be katonának a budapesti ezredhez s ugyanazon év október havában be is kellett neki vonulnia.

A legény azonban, aki már odahaza is nem egyszer követett el apróbb lopásokat s mint korcsmahós is elég jó hirnévnek örvendett, sehogysem tudta megszokni a katonai szubordinációt s így már két hónappal a bevonulása után, azon ürügy alatt, hogy a baranyamegyei raádi pusztán lakó édes anyjához megy látogatóba, megszökött az ezredtől, de nem ment Raádra, hanem Budapesten csavargott, ahol harmadnapra korcsmai verekedés közben elcsipte a katonai őrző s visszavitték az ezredhez. Ekkor — ez első eset lévén — csak enyhén, egy havi fogházra ítélték, mi azonban a legcsekélyebb mérvben sem javította meg a rakoncátlan legényt, mert néhány hónap múlva 1891. év elején Magyar István ismét megszökött ezredétől.

Ekkor történt az a história, amiért 1892. évi március hó 29-én a pécsi kir. törvényszék Magyar Istvánt a szándékos emberölés és rablás büntetének kísérlete miatt — melyet súlyos testi sértéssé devalváltak — másfél évi börtönre ítélte.

Magyar István — ugyanis — megszököve ezredétől elbarangolt s utját a baranyamegyei siklósi járásban levő Raádi-pusztára vette, ahol édes anyja lakott.

Pénze nem lévén, gyalog tette meg az utat hazáig s utközben összetalálkozott Nyesnyik János sárosó-pusztai lakossal, akinek elpanaszolta keserveit s enni valót kért tőle. Azt azonban nagy bölcsen elhallgatta, hogy katonaszökevény, hanem — az egészségügyi csapatokhoz lévén beosztva — azt hazudta, hogy ő gyógyszerész s bejárta már a félvilágot, most azonban beteg lévén, szabadságolták, minek folytán ő most pénz nélkül van s hazafelé igyekszik.

vétkeért kaptak ki, mert bizony túlon-túl is fekete és véres színben festik az ujságok a zavargásokat s háborút jósolnak mindebből.

— Háboru lesz!

Ezt halljuk minden nyár elején és tagadhatatlanul jó laptöltelék lenne az ujságok számára egy impozáns verekedés császári és köztársasági seregek között, akár Franciaországban, akár Belgiumban, akár Spanyolországban, vagy a kék Olaszhon ege alatt, csak — nálunk ne. Mert ha már más szenzáció nem esik az uborkaszezon alatt, akkor megelégszünk a fiumei cápával is inkább, sem hogy a mi nyugodalmas napjainkat megrontsák az uborkaszezon érdekessé tétele miatt.

Mert hogy az uborkaszezon itt van, azt ma már letagadni nem lehet. A Katholikus Körben megvolt a nyári hangverseny és táncmulatság is; a Pécsi Dalárda dalestélye is elmult, sőt dalosaink Mohácson is vendégszereltek; az utolsó kaszinó-estély szintén lezajlott és véget érven a juniusi majálisok ideje, bizony nem kínálokik semmi érdekes többé a mulatni vágyó unatkozó emberiségnek. Majd csak az Anna-bál. De az még soká lesz; addig épen az uborkaszezon közepére érünk, a mikorra annyira beletásulunk az unalomba, hogy még az Anna-bál se fog bennünket érdekelni. Legfeljebb az Annák. Ámbátor honny soit, qui mal y pense!

Kövágó Órs.

is szerfelett. De hát az eszmék tisztázására szolgált s ha izzadt is a támadások alatt a nemes Tanács, az az egy vigasztalhatta, hogy itt a fürdő-évad, melegét lehűtheti kint a balokányi uszodában, vagy a fürdők hidegvizes tussa alatt.

És elérkezik az ideje a fürdőre utazásnak. Minden valamire való »notabilitás« nevében szerepel valamelyes fürdői névsorban, ha olyan egészséges is, mint a makk. Mert így kívánja ezt a bon-ton, a mely még a hazafiságot, a lokálpatriotizmust is legyőzi, mert minél kevesebb ember marad magyar fürdőn, hanem mind »külföldi« fürdőbe igyekszik. Persze, azt a külföldön nem teszi meg a főszolgabíró, hogy éjjel felé a vendégektől maga mellé inti a cigányt és magának huzatja a nótákat holmi Péter-Pálnapi mulatságon. Nem pedig azért, mert a külföldön nincs is szolgabíró; ezeket a török korból ránk maradt basákat csak a dicséretesen berendezett magyar közigtatás ismeri!

Persze ezek is, mint a Bánffy-éra ittragdát s minden rendszerhez kapaszkodó főispánjai, egyelőre szükséges rosszak, a kik nélkül talán nem is volna boldog a magyar. Pedig az országgyűlésen más miatt sem ellenzikeskednek már a boldog Széll-kormánytal szemben, mint ezek miatt. Lám e héten is mily gyors tempóban végeztek egy csomó kiegészítési törvényjavaslattal s már arról esett szó a tisztelt Házban, hogy még — egy hét

Nyesnyik János készséggel vendégül látta az idegent, ki ebéd fölött Hári János bőbeszédűségével elmondta olaszországi, párisi és londoni utazását, egész délután szóval tartva vendégszerető házigazdáját és családját.

Beesteledvén, Nyesnyik János családjával nyugovóra akart térni, látva azonban, hogy a vendég nem mutat távozási hajlamot, barátságosan tudtára adta Magyarinak, hogy szűken van hely dolgában s így éjjeli szállást nem adhat.

Magyar István ezt látszólag nem vette zokon, hanem elbucszva Nyesnyiktól és családjától, az ajtó felé tartott, ahol hirtelen megfordult, revolvert rántott s rálőtt a gazdára.

A golyó Nyesnyik János vállába fúródott, aki összeesett s ekkor a katonaszökevény még egyszer rálőtt, de a második lövés nem talált.

Magyar István látva, hogy a sebesült ember — ki, nehogy támadója még egyszer löjjön, holtnak tetette magát — nem mozdul, hirtelen a szobaajtó felé tartott, melyet azonban a meglőtt gazda felesége belülről bezárt.

Magyar István dühében kétszer az ajtóra lött, melyet az egyik golyó át is fúrt, de szerencsére emberben nem tett kárt. A sebesült Nyesnyik, látva, hogy támadójának figyelme máshol van lekötve, hirtelen felugrott s futásnak eredt, azon szándékkal, hogy az esetről értesítse a raádi csendőrséget, mi, dacára annak, hogy Magyar még két lövést utána küldött, sikerült is. Azonban mire Nyesnyik János a csendőrökkel visszatért, már csak hült helyét találták a katonaszökevénynek.

Természetesen, most már két irányból indult meg ellene a nyomozás, s Magyar István nem sokáig maradhatott szabad lábon, mert tettének elkövetése után néhány héttel elfogták.

A hadbíróóság annak idején a másodszori szökés miatt öt évi várózságra ítélte. Magyar Istvánt Komáromba szállították, ahol a vakmerő gonosztevő *harmadszor* is megkísérelte a szökést, azonban az örök észrevettek s utána löttek. A puszkagolyó a bal lábán találta a szökevényt, akit visszavittek a fogságba.

Időközben történt, hogy a raádi pusztai eset miatt, a pécsi királyi törvényszék másfél évi börtönt mért a katonaszökevényre, kit katonai büntetésének kitöltése után tegnap adtak át a pécsi kir. ügyészség fogházfelügyelőjének s így a szabadság után vágyódó, kalandor életű ember másfél évig ismét rab lesz, mely büntetésének kitöltése után visszaviszik ezredéhez, hogy a büntetések által mulasztott időt utána szolgálja.

H i r e k.

Pécs, 1899. július 1.

Genre kép.

Azokat a szürke tollu, csipogó verebket, melyeket az emberek télen át oly nagy előszeretettel indiszkrécióval vádolnak, most a nyári idény beálltával a fecskék helyettesítik, melyek talán kompetensebbek is a pletykálkodásra, mert hiszen oda rakják kicsiny otthonukat, a puha családi lézket az emberek ablakai fölé, s így természetes, hogy reggeltől estig megfigyelhetik azokat anélkül, hogy őket indiszkrécióval lehetne vádolni, mert ki gondolna arra, hogy a legbensőbb titkait az emberek éppen a felső-szomszédja kürtölje világra.

... S mégis megtörtént, hogy egy ilyen fehér nyakkendő, fekete frakkos kis gallyer, melynek zsenge korában a gondos szülők röptükben fogják össze az apró rovarokat, indiszkrécióra vetemedett, s most ide hozzánk nem messze, egy fiatal, barna asszonykáról pletykál mindenki, aki nagyon, de nagyon beleszeretett egy csinos fekete bajuszba, mely azonban — nem volt a férjé!

Istenem! Hát van ebben valami? Hiszen

mindenki szereti azokat a szép göndör fekete bajuszokat, melyek oly lágyan, bársonyosan simulnak csók közben a hölgyek duzzadó vérpiros ajkaira?

Az egyik közeli állomás pályaudvarán lakik ez a pici barna asszonyka, aki abban találta gyönyörűségét, hogy mikor azok a csúf fekete masinák prüsszögve, fujva berobogtak a pályaudvar elé, kíváncsian futott az ablakhoz, s végig nézte a kocsik ablakainál kitekintő utasokat, kiken nem lévén sok nézni való, oda-oda pillantott arra a fekete bajuszu hivatalnokra, aki vörös karkötővel a karján fogadta a vonatokat, mi közben deli termete — melyre mintha reá öntötték volna az arany zsinoros egyenruhát — büszkén egyenesedett ki.

Néha aztán feltévedt tekintete a kacéran félre vágott sipka alól arra az ablakra, hol két virágcserep nyiló rozmaringjai közül a kicsi barna asszonyka tartott szemlét a »forgalom fölött«. S ilyenkor aztán délcegen összezecsapta bokáit az a barna bajuszu ur, s mély tisztelettel, de annyi édes lágysággal kiáltotta fel:

— Kezeit csókolom nagyságos Asszonyom! hogy a kis vasuti menyecske megremegett a dallamos lágy hangtól. S aztán eljött az a boldog idő, melyben a fiatal menyecske naponkint találkozott azzal a nyalka fekete bajuszu legénynyel, míg a férj »fölttes« lévén, bent az állomási épületben kényelmesen nyújtózkodott az íróasztala mellett.

Boldogság volt az a kis állomás, telve két fiatal szív tüzes, vérperzselő szerelmével. Ámor istennek az a méztengere, melyből nem lakik jó a szerelmes ember soha.

De hirtelen olyasmi történt, amire senki sem számított, legkevésbé az a fekete bajuszu, szerelmes gyerek. A hivatalnokot elhelyezték távirati uton. Pontos tisztviselő, józan ember volt, s így annál kevésbé értette a dolgot. A szép kis menyecske pedig szintén adta a meglepettet, hej! pedig a kis hamis! — ő tudta legjobban, hogy mi történt. Ezt is kifecsegte az a fekete frakkos fecske.

Az történt, hogy a kis menyecskének lelkében megszólalt a kis bíró, s legyőzve szerelmes szive heves dobogását, izzó vérének sebes lüktetését, felutazott a fővárosba, s ott addig könyörgött a zord, komoly képű vasutas uraknak, míg el nem helyezték azt a csinos, fekete bajuszu kacér urat, a ki annyi édes fájdalmat okozott a kis barna vasuti menyecskének!

S azóta szürke lett a kis állomás. A vonatok egykedvűen dübörögve, zakatolva robbognak be, s haladnak tova nagy fekete füstfelhőt hagyva maguk után, de nincs a ki kíváncsian végig nézze a vasuti kocsik utasait, nincs aki epedve várja az utolsó vonat tovarobogását, a szép kis menyecske csak néha néha pillant ki az ablakon, s mikor tekintete oda téved arra a piros karkötős idegen emberre, a kit »ő« helyette küldtek, az önkínzók zsibbasztó, gyönyörteljes fájdalmával, két alá gördülő könnycseppet törül ki bársonyos szeméből.

Horkay Elemér.

Napirend 1899. július 2-án és 3-án.

Naptár: vasárnap, július 2. — Róm. kath.: Sárlos B. A. — Prot.: Sárlos B. A. — Görögkel. (jun. 20.) Metód. — Zsidó: Thamusz 24. — Nap kél 4 óra 8 perckor; nyugszik 7 óra 56 perckor. — Hold kél éjféltán 22 perckor; nyugszik délután 3 óra 33 perckor. — Hétfő, július 3. — Róm. kath.: Heliódor. — Prot.: Jácint. — Görögkel. (jun. 21.): Julián. — Nap kél 4 óra 8 perckor; nyugszik 7 óra 55 perckor. — Hold kél éjféltán 33 perckor; nyugszik délután 4 óra 41 perckor.

Időjárás. Kikötés a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: Meleg, helyenkint csapadék, zivatarok várhatók.

Zenekedvelők Egyesületének közgyűlése a városházán vasárnap d. e. 11 órakor.

Hadastyán-Egylet nyári mulatsága az üszöghi erdőben vasárnap d. u. 3 órakor.

Kádár-szakegylet mulatsága Gyár-u. 7. sz. a. vasárnap délután 3 órakor.

Egészségügyi bizottság ülése a vármegyén hétfőn d. e. 1/9 órakor.

Árvaházi igazgató választmány ülése a vármegyén hétfőn délelőtt 9 órakor.

Állandó választmány ülése a vármegyeházán hétfőn d. e. 10 órakor.

Lögyakorlat a Mecsekhegyen hétfőn reggel 6 órakor.

— (Ülések a vármegyeházán.)

A folyó hó 10-én tartandó megyei évnegyedes rendes közgyűlés tárgysorozatának előkészítése végett a megyei állandó választmány hétfőn délelőtt 10 órakor báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklete alatt ülést tart a vármegyeház közgyűlési nagytermében. Ezt megelőzőleg a megyei egészségügyi választmány és az árvaházi igazgató választmány fog ülésezni.

— (A hadmentességi díjak fizetése.) A hadi szolgálat alól fölmentett s a hadmentességi díj fizetésére kötelezett egyének terhére az 1899. évre kirótt hadmentességi díjakat kitüntető kivetési lajstromok az 1883. évi XLIV. t.-c. 18. §-a értelmében f. évi június 30-tól július hó 7. napjáig bezárólag a városi adóhivatal helyiségében 8 napi közszemlére kitétetnek. Felhivatnak tehát az illető díjkötelezettek, miszerint ebbeli kirovásokat megtenni és az ellen netáni észrevételeiket, illetve felszólamlásait és pedig: a) azon adózók, kik a kivetési lajstromban tárgyalattal díjjal már a múlt évben megróva voltak, a lajstrom közzétételét követő 15 nap alatt; b) azon adózók, kik a kivetési lajstromban megállapított díjjal a kivetési évben első ízben rovatnak meg, díjtarozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyezését követő 15 nap alatt a m. kir. pénzügyigazgatósághoz címezve vagy ott, vagy a városi adóhivatalnál benyújtani annál is inkább el ne mulasztják, mert az elkésve beérkező föllebbezések a törvény értelmében figyelembe vétetni nem fognak.

— (A szászvári „önkéntes tűzoltó-egylet“) saját pénztára javára 1899. évi július hó 9-én (kedvedvezőtlen idő esetén július 16-án) a szászvári nagyvendéglő kerti helyiségében a szegzárdi nemzeti zenekar (Garai Lajos) közreműködésével táncvigalmat rendez. Belépti-díj: Személyjegy 1 korona. Családjegy 3 korona. Kezdeté délután 5 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak.

— (Himen táblája.) A pécsi állami anyakönyvi hivatalnak házasulandók kihirdetési tábláján e héten a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Jarányi Ferenc, rk., Pécs — Kulcsár Teréz, rk., Pécs;

Heiling János, ág. ev., Pécs — özv. Venhardt Mártonné szül. Stossz Krisztina, ev. ref., Pogány;

Auer Ödön, rk., Pécs — Paulovics Mária, rk., Pécs;

Zódor József, ev. ref., Pécs — Fornarek Mária, rk., Pécs;

Hoffer Sándor, izr., Pécs — Berkovits Gizella, izr., Szarvas;

Balázs Sándor, rk., Pécs — Pohles Teréz, rk., Pécs.

— (Elveszett ékszer.) Elveszett egy pár brilláns fülbevaló, mindegyik tiz brilláns köből, közepén egy zafirból áll. A becsületes megtaláló ha átadja a rendőrségen, tiz forint jutalomban fog részesülni.

— (Vigyázzunk a tejre.) Így nyári időben különös óvatosságot ajánlunk gazdasszonyainknak, kik a tejet falusi asszonyoktól veszik. Ma is megtörtént egy uriházban, hogy egy falusi asszonytól vettek korán reggel tejet s ez adott is nekik olyant, hogy több benne a kékítő, mint a tej. A hamisított tejet fel-

vitték a rendőrségre s most keresik a hamisítóját, a ki azonban az ismeretlenség biztos homályában tartózkodik.

— **(Öngyilkosság morfiummal.)**

Simon János Jókai-téri kereskedésében kereskedőtanonc volt *Engesztli* Jenő eszéki illetőségű, tizenkétéves fiú. A fiú sehogysem volt megelégedve helyzetével s ezelőtt három héttel meg is szökött a helyéről. Apja, aki Eszéken szabó, ekkor visszahozta, de a fiú azóta is kedvetlen és elkeseredett volt. Tegnap este felé kiment az üzletből az udvarra és oly sokáig volt kint, hogy végre keresésére indultak. És megtalálták egy régi raktárban aléltan. Mellette volt egy üveg, melyben valami folyadék maradványai látszottak. Az üveg — a mint kitűnt — morfiomot tartalmazott s ezt a gyerek a régi raktárban levő üvegek között valahogy megtalálván, a tartalmából — saját vallomása szerint — öt-hat dekát megivott. Az esetről értesített rendőrség részéről *Ludvigh* Ferenc dr. tisztiorvos és *Kovács* Antal rendőrbiztos kimentek a helyszínére, ahol a fiú magához tért és bevallotta, hogy öngyilkossági szándékából itta meg a véletlenül talált morfiomot. Ápolás végett beszállították a városi kórházba, azonban a nagy adag mérge ma reggel halálát okozta. A kórházból tehát a temető hullaházába vitték ma dél előtt s ott a törvényszéki kiküldöttek jelenlétében fel fogják boncolni. Eszéken lakó szüleit táviratilag értesítették fiuk öngyilkosságáról. A rendőrség az esetről felvett jegyzőkönyvet áttette ma a vizsgálóbíróhoz, mert a morfiumnak — a mely csak gyógyszerárban tartható ölü mérge — a raktárban tartása közegészség elleni kihágást képez s aztán vétkes gondatlanság is oly elhagyott, régi raktárban egy csomó mindenféle ásványvizes és egyéb üveg között tartani, hol bárki is hozzáférhet és kárt tehet vele a maga és mások életében.

— **(Mértékek koronaértékben való hitelesítése.)** Ma lépett életbe az összes mértékeknek koronaértékben való hitelesítéséről szóló miniszteri rendelet. E miniszteri rendelet értelmében az összes ürmértékek és hossz mértékek, valamint súlymértékek is koronaértékben hitelesítendők. A rendőrség legközelebb e tárgyban az összes kereskedőknél és korcsmákban vizsgálatot tart, ajánljuk tehát a mértékeknek minél előbb való koronaérték szerinti hitelesítését. Különösen pedig a rőföskereskedőkre is ki fog terjedni ez a vizsgálat, mert hivatalosan tapasztaltatott, hogy nem a városi mértékhitelítő hivatalban hitelesített hossz mértékeket használnak. A miért pedig busás bírságot fognak fizetni, míg a városi hitelesítés ehhez arányitva csak pár krajcárba kerül.

— **(Parázs a szemétdombon.)**

Mágocon özv. *Frei* Fülöpné udvarán a napokban tűz támadt. A tűz a szemétdombon keletkezett és áthatván a házra, azt is elpusztította. A kár mintegy nyolcszáz forintot tesz ki, a mi részben megtérül, mert a leégett épület biztosítva volt. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet a károsnő saját vigyázatlansága okozta, mert a tüzhelyről a parazsat a szemétdombra öntötte és nem locsolván le, az meggyújtotta a szemetet s így keletkezett a nagy kárt okozott tűz.

— **(Vizügyi tárgyalás.)** Maty községben tegnap a község kérelme folytán egy többtagu bizottság tárgyalást tartott a régi Maty-drávai csatorna kitisztítása és a »Bő-tői« vizek lecsapolása tárgyában. A bizottságban a vármegye részéről *Lehel* Győző I. aljegyző vett részt, továbbá *Szalay* Dezső főmérnök, *Bari* Mihály kulturmérnök, *Kardos* József áll. épít. mérnök, *Krasznay* Mihály siklósi főszolgabíró, valamint *Schaumburg-Lippe* herceg — mint érdekelt uradalom képviselőjében — *Geidemann* Ottó jószágigazgató és *Szuly* János pécsi ügyvéd, jogtanácsos. Miután egy részről sem tételt a csatorna újbóli megnyitására ellen kifogás, a bizottság a kérelmet teljesíthetőnek találta s a csatorna megnyitás munkálatainak megkezdését elrendelte.

— **(Betörés fényes nappal.)** Kispeterden fényes nappal az ablakon át behatolt valami vakmerő betörő *Cser* Róza és *Szabolcsi* Antal lakásába s onnan különféle ruhaneműeket és egyéb értékes tárgyakat ellopott. A károsok feljelentése folytán megindított nyomozás során azonban sikerült a tettest *Kovács* Antal, szigetvári illetőségű csavargó szeméjében letartóztatni, a kit bekecsérték a szentlőrinci járásbíróóság börtönébe.

— **(A dárdai sóhivatal köréből.)** A m. kir. pénzügyminiszter *Miskovits* István tokaji adóhivatali ellenőrt a dárdai sóhivatalhoz sótárnokká nevezte ki.

— **(Ismét a szerelem miatt.)** Ha összeállítanak okok szerint az öngyilkosságok statisztikáját, kétségtelen, hogy azok hetven százalékának — a szerelem volna az oka. Csak nemrég adtunk hirt egy fiatal leány öngyilkossági szándékáról, ki szerelmi bánatában gyufamérget ivott s ma már ismét egy leánynak szerelmi bánatában elkövetett öngyilkossági kísérletéről kell beszámolnunk. *Liska* Katalin, egy átai gazdálkodó cselédje a napokban kilesve az alkalmat, míg hozzátartozói elmentek hazulról, levette a szőgről gazdája rozsdás pisztolyát, melynek csövét maga ellen fordította. Meg is nyomta a pisztoly ravaszát, a lövés el is dördült, de szerencsére nem talált, mert a pisztoly már régóta nem lévén használva, a töltény annyira berozsdásodott a pisztolyba, hogy annak csövét az elsütéskor szétvetette. S így szerencsére nem történt más baj, mint hogy a szétdurraut pisztolycső egy szilánkjára a leány kezét megsebesítette, míg a golyó oldalt a falba turódott.

— **(Bűnös pékinas.)** *Simon* Lipót, 17 éves, szegzárdi születésű pékinas Adonyban *Takács* Lajos pékmesternek a süteményeit szokta kihordani, megunta azonban már gazdája kenyerét és kiflijeit, s a legutóbb reábizott süteményekkel kosarastól odébb állott s úgy eltűnt, hogy sehol sem találják. Most aztán az adonyi főszolgabíró országszerte körözteteti és Adonyra óhajtja toloncoltatni a hűtlen pékinast.

— **(Adj a tótnak szállást és kitér a házadból.)** Ez az ismeretes közmondás az alábbi esetre is ráillik, ha mindjárt magyar leányról van is szó. A minap ugyanis *Ferk* Szaniszló mozdonyvezető-segéd panaszt tett a dombovári szolgabírói hivatalnál, hogy *Szebényi* Julia nevű leányzó, a kivel közös lakása volt, de a kit már megunt s felmondta neki a barátságot, most őt nem akarja beereszteni a saját lakásába, megöléssel fenyegetvén, ha be akar lépni és a ruháját sem

akarja neki kiadni. A szolgabíró a hős Szaniszló mellé egy előjárót és két őrt rendelt, a kik előtt a harcias hajadon átadta a holmit anélkül, hogy emberhalál lett volna. Egy hét múlva újból eljött *Ferk* Szaniszló, hogy most meg a mosásból azóta haza került fehérneműjét nem meri elhozni a bős amazon által bitorolt hónapos szobából. A hatóság, mely előtt *Julia* nem ismeretlen, most már erélyesebb lépéseket tett ezen vipera ellen. Felszólította ugyanis, hogy illetőségét; saját lakását és kereseti forrását 3 nap alatt igazolja, különben el lesz toloncolva. Így végződik majd a dombovári *Romeo*, illetve *Szaniszló* és *Julia* szerelme!

— **(A kötőgép föltalálása.)** A kötőgép föltalálására egy angol lap szerint a szerelem szolgáltatott okot. *Lee* Vilmos, ki 1859-ben Cambridgeben az első kötőgépet összeállította, csak azt akarta elérni vele, hogy kedvesét a kötésről leszoktassa. Egy másik verzió szerint *Lee* felesége kötéssel kereste a kenyerét, mire *Lee*, hogy megkönnyítse a dolgot, addig törte fejét, míg a kötőgépet föltalálta. Hanem aztán meg is gyűlt a baja az ördögös masina miatt. A kötőgép, akik keresetforrásukat látták veszélyben forogni, üldözőbe vették a föltalálót, aki, minthogy *Erzsébet* királyné nem akarta megvédelmezni, Franciaországba menekült, hol szívesen fogadták és találmányát értékesítette.

— **(Vasuti gyűlés.)** A barcs-pakráci vasut részvénytársaság tegnap Budapesten tartotta közgyűlését *Bárdányi* *Bram* Miksa lovag elnöklésével. A társaság összes jövedelme 339.910 forint 73 kr., melyből 124.141 frt 13 kr. üzemfőiösleg származik. A jövedelemből 292.620 forintot fordítanak az elsőbbségi szelvények beváltására s 7380 forintot csatolnak a nyereségszámla különtartalékához.

— **(Agyonította magát.)** *Szegzárdi* levelezőnk írja: *Bogdán* *Ferenc* bogyiszlói lakos e hó 27-én Tolnára ment s betért *Malicsek* *Erzsébet* pálinkakereskedésébe és csakhamar megivott 3 deci pálinkát. A boltban volt *Roth* *Dávid* tolnai kereskedő is, kit arra kért fel *Bogdán*, hogy fizessen neki még pálinkát. *Roth* *Dávid* hajlandó volt erre, ha 10 perc alatt megiszik egy liter pálinkát. *Bogdán* örömmel fogadta az ajánlatot és az eléje tett pálinkát nem 10, hanem 2 perc alatt kihajtotta, de alig itta meg, megtántorodott és rögtön meghalt.

— **(Csókvásár.)** Az Egyesült-Allamok Cincinnati városában nemrég jótékonysági vásárt rendeztek a hölgyek. Az eladónők szépsége és igyekezete ellenére is azonban csak igen lassan szaporodtak a bevételek. Nem is lett volna nagy eredménye a vásárnak, ha egyik hölgynek elmés ötlete nem támad.

— Áruljunk csókokat, — ajánlota a hölgy.

— Helyes. Igen! — zúgta egyhangulag a nők kara.

Azonnal megcsinálták a csókok tariffáját: fiatal leányok — 2 dollár; férjes asszonyok — 1½ dollár; özvegy asszonyok — 2½ dollár. A férfiaknak — tekintve az olcsó árat — bekötött szemekkel kellett választaniok a hölgyek között. A bevételek az új árunak forgalomba hozatala után rohamosan emelkedtek. Egy férfi a vaktában kiválasztott hölgy ajkaitól annyira el volt ragadtatva, hogy háromszor vásárolt tőle csókot. A harmadik csóknál félretolta szeméről a kendőt és nagy

meglepetésre azt vette észre, hogy az, ki-
nek csókjaiért már négy és fél dollárt fize-
tett — saját felesége volt. A férj lármáznia
kezdett, visszakövetelte dollárjait és nem is
békült ki addig, amíg felesége meg nem vi-
gasztalta egy negyedik ingyen csókkal. A csók-
vásár azután vigan folyt tovább és a jöte-
konysági bazárt harmadnap hallatlan nagy
nyerességgel zárták le.

— **(Tolvajnak nézett báróné.)**

Bourdett-Coutts báróné, aki az angol arisz-
tokracia egyik legismertebb hölgye, legutóbbi
párisi tartózkodása alkalmával igen kellemet-
len tapasztalatai voltak. A legelegánsabb üz-
letek egyikében föltűnt a báróné, hogy
valahányszor egyik áruasztaltól a másikhoz
kisérték, a segéd őt kollegájának a »Deux-
Dix« szavakkal ajánlotta. A báróné, a kit ez
nagyon kinosan érintett, végre megkérdezte
az üzlet tulajdonosát, hogy miért mondják az
ő segédei egymásnak: »kettő-tíz« és hogy ez
mit jelent. Miután nem kapott kellő fölvilágo-
sítást, a kifutó fiut vallatta ki, mikor ez a
bevásárolt árukat szállodai lakására hozta.
»Mondd csak, fiam« így szólta a báróné, »akarsz-e
könnyű szerrel 5 frankot keresni?« »Persze,
hogy akarok.« »No hát akkor mondd, hogy
mit jelent a ti üzletekben a »Deux-Dix«
jelszó?« »Ezt nem tudja a báróné?« felelte
a naiv fiatalember. »Annyit tesz: Vigyázz a
két szemeddel erre a tíz ujra«. A rejtély meg
volt oldva: Anglia leggazdagabb asszonyát
tolvajnőnek nézték.

— **(Kinevezés.)** A vallás- és közok-
tatásügyi m. kir. miniszter Szávay Ella okle-
veles munkamesternőt a kaposvári államilag
segélyezett községi polgári iskolához a XI.
fizetési osztályba segédtanítónővé kinevezte.

— **(Fölvétel a cs. és kir. konzuli
akadémiába.)** A cs. és kir. konzuli
akadémián a jövő tanévvel több 1300 és 1000
forintos alapítványi hely vár betöltésre. A he-
lyekre magyar és osztrák honos ifjak pályáz-
hatnak, akik fölvételi vizsgálatot tartoznak
tenni. A folyamodásokat a király személye
körül s a közös külügyminiszteriumhoz kell
terjeszteni szeptember 1-ig. Meilékelní kell
honossági-, oltási-, születési- és egészségi bi-
zonyítványt. A föltételek: érettségi bizonyít-
vány, a német és francia nyelv tökéletes tu-
dása. A fölvételi vizsgálat október elején lesz,
még pedig a történelemből, a westfáliai béké-
től az 1878-iki berlini kongresszusig tartó
időből, szabad német dolgozat, fordítás német-
ből franciára és viszont. Az okmányokat az
akadémia igazgatóságához kell küldeni (Bécs,
Favoriten-Strasse 15. sz.)

— **(A kórházi bizottság)** ma dél-
után 3 órakor ülést tartott a városháza köz-
gyűlési nagytermében Majorossy Imre polgár-
mester elnöklése alatt. Az ülésen jelen voltak:
Erreth Lajos dr., kórházi igazgató főorvos,
Deutsch Kornél főszámvevő, Troll Ferenc dr.,
Hartl Ferenc, Kelemen Mihály dr., Herbert
János, Csirer Elek dr., Ludvigh Ferenc dr.,
Schwartz Frigyes dr. s még többen a kórházi
orvosi karból, valamint Csizmadia Géza má-
sodaljegyző, mint jegyzőkönyvvezető. Az ülés
a városi közkórház jövő évi költségelirány-
zatát tárgyalta. A kórházi gondnokság terve-
zetét az igazgató főorvos terjesztette elő, melyre
tételenként megtette a főszámvevő az észre-

vételeket. A költségvetés ügyében azonban
végleges határozatot még nem hoztak, mert
különösen a kiadások élelmezési és épületfenn-
tartási tételének szorosabb megállapítása és
megindokolása végett a javaslatot visszaadták
a kórházi gondnokságnak. Ezután több folyó
ügyet intéztek el, melyekről a legközelebbi
közigazgatási bizottságnak fognak véleményes
javaslatot tenni s ezzel az ülés félöt órakor
véget ért.

— **(Uj plébános.)** A villányi plébá-
niára Frigyes főherceg, mint a plébánia kegy-
ura, Koch Ede bellyei plébánost terjesztette
be kinevezés végett, a kit a megyéspüspök
villányi plébánossá ki is nevezett.

— **(Baleset.)** Tegnap délután a Ma-
kár-dűlőben Horváth István kocsis anélkül
hajtott le a hegyről, hogy kereket kötött volna.
A lovak erre elragadták a kocsit s a rohanva
menő kocsiról a kocsis leesett s fejét betörte.
Weisz Andrásné szentkúti lakosnő szintén sze-
rencsétlenül járt a baleset alkalmával, mert
nem tudta az uton a rohanó kocsit kikerülni,
mely elütötte s a kerekek bal lábát összetör-
ték. A kettős baleset áldozatait most a városi
közkórházban ápolják.

— **(Fölvétel az énekiskolába.)**
A székesegyházi énekiskolában megüresedett
négy helyre tizenegy tanuló pályázott. Felvé-
ettek pedig Balogh Géza, Blesz József, Kacs-
kovics Aladár és Kolozsváry Dénes.

— **(Kiváncsi állatok.)** Nemcsak
Éva leányai hanem az állatok is kíváncsiak.
Legkiváncsibb tudvalevőleg a majom, azután a
kutya, kecske és a fülemile. Hanem a többi
állatok is kíváncsiak. Eimer beszéli, hogy egy
napon, amikor a mezőn vázlatkönyvébe raj-
zolt, a tehének abba hagyták a legelést, oda-
jöttek hozzá és előrenyújtott nyakkal nézték,
hogy mit csinál. Egy fényképész, mialatt a
földön térdelve, eszközeivel foglalatzkodott,
egy csomó szabadon legelő ló vett körül, me-
lyek feszült pillantással kísérték minden moz-
dulatát. A fényképész ezt a jelenetet egy pil-
lanatfelvételben meg is örökítette. Fölötte ki-
váncsiak a madarak. A cinege, ha valami tár-
gyat tesznek be a kalitkájába, rögtön odabilleg
megveregeti a csőrével és minden oldalról
alaposan szemügyre veszi. A seregély hosszú
csőrét bedugja minden lyukba, melyet meg-
vizsgálni érdemesnek tart. Reynek két szelid
papagája volt, melyek kiröpültek a szabadba
és ismét visszatértek. A két külföldi a belföldi
madárvilágban nagy feltűnést keltett és egy
veréb az idegenek láttára annyira meglepődött,
hogy hosszabb ideig mintegy elbűvölve követte
az egyik papagályt, melléje ült és folyton ra-
bámult. A nagyobb városokban igen gyakran
lehet látni kutyákat, melyek az ablakban ülve,
látható kíváncsisággal bámulnak.

— **(Szerelmek vallási akadály-
lyal.)** A különféle államok és vallásfelekeze-
tek házassági törvényei már sok drámát és
tragédiát okoztak az emberiség életében. Most
is egy nagyon különös házassági akadály híre
érkezik Amerikából, a hová az előkelő és ko-
pott cimerű grófi és hercegi családok tagjai
különös előszeretettel hajókéznak át egy-egy
milliomosnő hozományáért. A mostani eset
azonban nem egészen ilyen, mert mindössze
egy 50,000 dolláros menyasszonyról van szó,
a szépségéről híres Miss Anita Allenről, aki a
magyar származású Festetics Pál gróffal járt
jegyben. A szép menyasszony azonban nem-
rég visszaküldte völegényének a jegygyűrűt,
nem azért, mintha elhidegült volna iránta,
»szereti ma is jobban, mint valaha s bár nem
lehet a felesége, de a szerelmét megőrzi —
élte fogytaig.« Ez elég amerikai hangzik.
A házasság félbemaradásának oka is ameri-
kai. A menyasszony az Episcopal church-

nek tagja. Ez egy olyan vallásos szekta, mely
szigorúan megtiltja tagjainak a házasságra lé-
pést olyan elvált házassággal, akinek há-
zasságát nem a másik fél házasságtörése miatt
bontották föl. Festetics Pál évek előtt elvált
feleségétől, egy bécsi nőtől. Mindkettőjük csa-
ládjára való tekintettel az ítéletben nem mond-
ták ki a válás okát — az asszony házasság-
törését. Az ohiói püspök, aki kezdetben kije-
lentette, hogy maga adja össze Allen Anitát
a gróffal, most vonakodik az esketést végezni,
sőt azt is mondta, hogy nincs lelkész Ameri-
kában, aki a mátkapárt összeadná, amíg a
gróf válópörének ítéletében a váló-ok nincs
kitüntetve. A gróf menyasszonyával s anyósá-
val Bécsbe utazott, de ott egy ügyvéd kije-
lentette, hogy a pör újra fölvetelének eseté-
ben is lehetetlen a válópör valódi okát az
ítélet indokai közé fölvenni. Festetics gróf egy
magyar ügyvéd jogi tanácsát is kérdezte, az
pedig úgy nyilatkozott, hogy még a válópört
is lehetetlen megújítani. A házasság egyelőre
abba maradt, Festetics gróf azonban minden-
áron a pörújítást szorgalmazza, hogy így arája
vallásos kívánságainak eleget tehessen.

— **(Egy amerikai nábob sze-
szélyei.)** A new-yorki társaságban most a
legnagyobb szenzáció John Z. Gayner ezredes-
nek, Amerika egyik legnagyobb szónokának
és a sokszoros milliomosnak eljegyzése Pitney
Annie kisasszonnyal, aki megelőzőleg még a
washingtoni Shoreham-szálloda szerény fize-
tésű gép-gyorsírónője volt. Gayner ezredes
népszerűségét ez az eljegyzés nem kis mér-
tékben fokozta, bár addigi különködései ré-
vén is általánosan ismert nevet szerzett. Egyik
legérdekesebb tréfáját Florida felé tolytatott
utjában rendezte. Gayner a vonat mátha-kocsi-
jában egy medvét vitt magával, melyet a parkja
számára vásárolt. A kényelmes Pullmann-
kocsi éttermében egy délvidéki birtokossal ís-
merkedett meg, a ki igen sokat mesélt az ő
buldogjáról, mely most is vele van a vona-
ton és a birtokosa szerint annyira bátor, hogy
a világon semmi se ijeszti meg. — »No hát
én fogadok száz dollárba, hogy az én bestiam
megeszi a maga doggját.« — felelte az ezre-
des. Állt a fogadás és mi sem természetesebb
minthogy a két amerikai a legközelebbi áll-
omáson elővezette a medvét és a kutyát s a
Pullmann-kocsi dohányzó-termében összecsuc-
kta őket. A fogadó felek és egy sereg kíváncsi
utitárs izgalmas harcot szemlélhetett ezután
a tovább robogó vonaton. A két állat iszonyu
dühvel rontott egymásnak. Repültek szanaszét
az ablaküvegek, a finom vánkások rongyokban
lógtak és a fülke ablakai össze-vissza töre-
deztek, de a medve és a kutya harca még
sem dőlt el. Mindkettő oly súlyos sebeket
kapott, hogy utójára is kegyelemgolyóval ol-
tották ki életüket. Az ezredes persze ilyen-
formán a fogadást elveszítette, sőt a szétrom-
bolt kocsi költségeit is ő fizette. De mi ez egy
amerikai nábobnak?

— **(A pohárköszöntő.)** A toaszt,
vagyis a pohárköszöntő már nagyon régi szo-
kás. Eredete egészen a pogánykorig vezethető
vissza. Az ókori népek az isteneket köszön-
tötték fel ünnepeiken. Később a hatalma-
sokat, fejedelmeket tisztelték meg a felköszön-
téssel, míg végre a megtiszteltetés általános
formájává vált, a melyet lakomák alkalmával
barátokkal szemben használnak. A tizenegyed-
ik századig minden szeszes italt melegen it-
tak. A szegények izzó szenet vagy vasat dob-
tak az italba, a gazdagok pedig izzó aranyat.
Angliában piritott kenyert dobtak azon me-
legen a sörbe vagy borba, a maradék pedig
és a piritott kenyér, vagyis a toaszt a meg-
tiszteltnek jutott, akit felköszöntöttek. A leg-
érdekesebb toaszt bizonyára az volt, amelyet
az angol főurak egy ízben a hatalmas és ke-
gyetlen VIII. Henrik király szíve választottjára,

Boleyn Annára, Anglia legszebb asszonyára ittak. Ezek az urak ugyanis a szép hölgy fürdővizéből merítették meg poharukat és a pazar italt egy hajtasra kiitták az egészségére.

— **(Csak leány!)** Oroszország hatalmas uralkodója, a kinek milliók és milliók engedelmeskednek, ez idő szerint elégedetlen sorsával. Hiába a leghatalmasabb autokrata se parancsol annak a huncut madárnak, a gólyának. Pétervárról a múlt éjjel érkezett a lakonikus telegramm, hogy Alexandra Feodorovna cárné leánygyermekkel ajándékozta meg a férjét; azt persze nem árulja el, hogy a legfiatalabb nagyhercegnő születésével egy újabb reménysége hiúsult meg a cárnak és az orosz birodalomnak. Trónörökös helyett ismét leány. Az újszülött harmadik leánya a cári párnak; az első Olga nagyhercegnő négy, a második Tatjana nagyhercegnő pedig három éves. A cári család öröme Schenk tanár kudarca. Orosz udvari körökben egyáltalán nem titkolták, hogy a cárné a híres tudós rendelete szerint élt és táplálkozott. De a kormányozható gólya cserben hagyta a benne bizókat, elmaradt a trónörökös és csak leány érkezett. Ah tanár ur, ugy látszik ön sem érti a mesterségét!

— **(A bajusztalan dragonyosok.)** A kolini csata-émlék leleplezése emlékezetbe idézi a nevezetes csatának következő epizódját: Mikor megkezdődött az ütközet, gróf Daun a fenyegetett jobb szárnyra sietett s jelenlétével bátorságot és kitartást öntött csapataiba. Véres harc keletkezett változó szerencsével. Daun tábornagy a csata hevében rámutatott a csupa bajusztalan ifjakból álló dragonyosrezdre és így szólt: — »Itt az ideje, hogy bevezessem ezeket a tűzbe! Mindenki mosolygott. — »Ezeket a tejfőlősszájú gyermekeket?« — suttogtak itt is, ott is. — »Bajusztalan ugyan nincs, de harapni tudnak.« — jegyezte meg Daun. A porosz dragonyosok épen akkor rohanták meg az osztrák-magyar sereget. A jobbszárny inogni kezdett s a poroszoké lett volna a győzelem, ha a tejfőlősszájú Vallon-ezred hirtelen rájuk nem támad. E lényes lovasroham döntötte el a csatát. Mária-Terézia ennek emlékére rendelte el, hogy a Vallon-dragonyosok soha se viseljenek se bajuszt, se szakállt.

Törvénykezés.

§ **Gondnokság alá helyezések.** A szegárdi kir. törvényszék *Dorhó* (Sallai) Jánosné szül. *Tóth Zsuzsannát* és *Romics Jęfto* 27 éves, görög-kel. valásu, nős, földmives, alsónánai lakost elmebaj miatt gondnokság alá helyezte.

§ **A Splényi-Engel-ügy.** A budapesti törvényszék vádpanácsa tegnap újra a Splényi Ödön báró ellen megindított bünpörrel foglalkozott. Az a hír, hogy az ügyészség indítványt, sőt mi több beszüntető indítványt terjesztett volna a törvényszék elé, nem felel meg a valóságnak. Arról volt ugyanis szó, hogy a törvényszék még most sem érte be azzal az anyaggal, a mit a nyomozás során a vizsgálóbíró összegyűjtött, hanem újra felfoldotta a vizsgálóbíró végzését s újra nyomozást rendelt. Az ügyészség pedig meguntta ezt a furcsa huzavonát s a törvényszék végzése ellen felfolyamodással élt. Ezt tárgyalta a vádpanács s az ügyészség felfolyamodását felterjesztette a kir. táblához.

T a n ü g y.

Iskolai Értesítők.

— A pécsi állami főreáliskola Értesítője az 1898/99-ik tanévről. Közli: *Dischka Győző* igazgató. —

Ma kaptuk meg a helybeli főreáliskolának az 1898/99. tanévről szóló Értesítőjét. Már pusztán a külseje is kellemes benyomást gyakorol: egy csinos kiállítású kötet, mely közrebocsátójának, *Dischka Győző* igazgató finom izléséről tanuskodik.

Az Értesítőt két kép díszíti. Az egyik a szerencsétlen halállal kimúlt megboldogult királyné arcképe, melyet kísér *Gallovich János* tanárnak az a beszéde, melyet a főreáliskolának az ezen szomorú alkalomból rendezett nagyarányú gyászünnepélyén elmondott. A másik arckép *Klamarik János*, volt közoktatásügyi miniszteriumi c. államtitkár, ki szintén az elmúlt tanév folyamán halt meg. *Klamarik* működésének jelentőségét *Requinyi Géza* a tőle megszokott routinnal ismerteti.

Van még egy cikk *Hekinger István* tollából, ki ebben egy napirenden levő tanügyi kérdést: a testgyakorlás fontosságát sok tudással és hévvel festegeti. Közérdekességénél fogva itt közöljük a cikk lényeges részeit:

»Az emberiség nemcsak új problémák megoldásán töri a fejét, hanem a régiek által félben hagyottaknak sem hagy békét, ha azokban boldogulásának hasznát látja. De ugyanakkor önmagáról sem feledkezik meg. Ott, ahol a régiek elhagyták, saját emberi egyéniségét szigorú vizsgálat tárgyává teszi, a boncoló késsel kezében rétegről-rétegre szeli az emberi testet s a lelket vizsgálván, fűrésző tekintetét befelé fordítja, hogy az ott lezajló tüneményekből lelki világának törvényeit felismerhesse és mindannyiunk javára hasznosíthassa.

Most a test és a lélek munkája között lát veszedelemmel fenyegető disharmoniát. Régi, de megoldatlanságában új problema. Egyes művelt népek bámulatra méltó tevékenységet fejtenek ki a veszedelem elhárítására, a mitől mi sem akarnánk elmaradni; de sajnos, hogy ebben még csak az iskola és a társadalom kisebb csoportjai fejtenek ki érdemleges mozgalmat.

S miért e lázas törekvés a művelt emberiség látszólagos önsanyargatására?

Azért, mert a test és lélek bizonyos összeköttetésben vannak. Mindkettő ugyanazon organizmus része, folytonos kölcsönhatásban állanak, minél fogva a testi műveltség nem csupán a test miatt, hanem azért is szükséges, mivel a test egészsége a lélekre vidámságot, üdeséget hoz, a testi erők iránt önbizalmat, férfias erélyt, a test fölött erkölcsi uralmat biztosít. A testgyakorlás erősíti, ügyesíti a testet, fejleszti az izmokat, előmozdítja az anyagcserét, gyorsítja a vérkeringést, a lélegzést, a táplálkozást, éltető álmot hoz, a központi idegrendszert élénkíti, a belső szerveket fokozott tevékenységre készíti, közbevetve hat a lélekre, az embert önállóságra szoktatja, kitartást önt belé és az egyesek fejlettsége folytán használ a nemzetnek, az egész emberiségnek. Minél épebb, erőteljesebb, ügyesebb a test, annál élénkebb, energikusabb, önállóbb a lélek élete. A roskadt, elhanyagolt test lelki gyarlóságoknak, rossz hajlamoknak, kedélybajoknak fészke és a hol a test beteges, ott nem maradandó a szellemi munka. A fizikai élet feladata gondoskodni, hogy az ifjuság élete rendszeresen fejlődjék, teste ép, erős, kitartó, a külső befolyások ellen edzett, ügyes, hajlékony, könnyű, helyes természetű legyen, hogy így a lélek is vidám, élénk, munkabíró, fogékony lehessen. A táplálék adja a testi erőt, a testgyakorlás ügyesebbé, öntudatosabb és készségesebben használhatóvá teszi. Azért a testgyakorlás a művelt népek nevelésének lényeges része s feladata az emberi erők harmonikus fejlesztése. A művészi tökélyt szintén szem előtt tartja, mert alko-

tásaiban, mozdulatainak gyakorlati kiviteleben alaki szépségre is törekszik.

E hatalmas emberképző eszközt a középiskola nálunk is tevékenysége körébe vonta, hogy nemes feladatának annál hatékonyabban megfelelhessen. Kezdetben rendkívüli, majd mint rendes tantárgyat művelik, de a tárgy fontosságának megfelelő sikert mindeddig nem érhetett el. Az előítélet és a gyors érvényesülésre való görcsös törekvés legyőzhetetlen bástyaként álltak útját. Az egyik a család, a másik a társadalom részéről éri.

A testgyakorlást öntudatlanul ellenzik a magyar anyák. Oly ismeretlentől féltik gyermekeiket, melynek hasznát ők sohasem érezték. Szemökben a tornászás önkényileg behozott kényszereszköz a sanyargatásra, időpazarlásra, a megnyomorodásra, mitől csak a szerető anya hő imája által ébrentartott gondviselés mentheti meg gyermekeiket. Az iskola itt érzi a társadalom mulasztását a nők iránt. A mai magyar anyák legnagyobb része sohasem tornászott, hogy hatását érezhette, tornászás által egészségessé, vidámmá, erőteljessé lehetett volna.

A testgyakorlás másik akadály a lázas törekvés a gyors érvényesülésre. Az iskola napról-napra nagyobb dilemma előtt áll. Egyrészt folyton többet kell követelnie, másrészt a szülő gyorsítani óhajtja gyermeke szabadulását az iskola kötelekéből, mert megélhetése mindinkább súlyosabban nehezedik vallaira, gyermeke neveltetése folytán öregedő teherre lesz reá nézve és a mikor gyermeke szabadulása az iskola kötelekéből a teher megszűntét, ugyanakkor tudásának értékesítése a szülőnek könnyebb életet jelent. Vakon törekszik tehát annak a bizonyos társadalmi obligációnak minden áron való megszerzésére, melyet kényelmesebb kenyérkereset alakjában beváltani a társadalom köteles. Ily törekvések közepette szülő és tanuló szemében a testgyakorlás gyűlölt teher, melytől szabadulni lelkiismeretben ütköző eszközökkel sem riadnak vissza. Pedig számításuk hamis és örvénybe ragadja a szegény világtalanokat. Mert bár eddig még nem sikerült szigorú mennyiségtani pontossággal kilogrammokban kifejezni ezt a munkamennyiséget, illetve eltalálni azt a középutat, mely az ifju szervezet egységes és arányos fejlődésére vezetne, de teljes tudatában vagyunk annak, hogy az ember fejlődésében minden szervnek és izomcsoportnak határozott és törvényszerű módon kell egymáshoz alkalmazkodnia. Minden szervnek és izomcsoportnak bizonyos meghatározott munkamennyiséget kell végeznie, hogy a fejlődés harmonikus és az összes szervek egyensúlyban legyenek. Ha az egyik szerv vagy izom túlságos használat által megnagyobbodik s megerősödik, az a többi szomszédszervek és izmok rovására történik. Az iskola a reá nehezülő feladat folytán naponként 8—10 órai betűmunkával feszíti az ifju idegszálat, melylyel szemben a test és szellem fejlődése közti egyensúlyt csupán heti két óra testgyakorlással törekszik fenntartani. Az érdekeltek legnagyobb része azonban még ezt is álutakon vagy kikerüli, vagy ezt nem tehetvén, lanyha egykedvűséggel áll a tehernek épp abban a korban, melyben a csontosodás és izmosodás folyamatának fiziológiai szabályszerűséggel kellene történnie, hogy ne keletkezék egész sorozata a gerincgörcbülés, féloldalúság, rövidlátás, izomsorvadás, ideg és agybántalom néven ismert iskolabetegségeknek, mely korban az ifjaknak ép meg kellene tanulniok, hogy erőiket minél ügyesebben, életre valóbban használhassák, hogy a várvavart társadalmi érvényesülésök annál teljesebb lehessen. A mai társadalmi erőlködés már félembereket kíván teljes munkaerőt követelő állásokba beültetni.

Soraink célja a közönséget a testgyakorlás fontossága felől felvilágosítani, benne az iránt érdeklődést kelteni és meggyőzni, hogy az sem salak, sem óraszaporító teher, hanem nélkülözhetetlen nevelési eszköz, egyik leghatal-

masabb tényező a társadalom, az anyák leg-
hőbb vágyának megvalósítására, hogy szeretteik
szép, deli természetűek és ügyesek lehes-
senek, úgy annyira, hogy ha a testgyakor-
lás nevelési eszköznek nem lett volna eddig
behozva, maguknak a szülőknek gyermekeik
érdekében kellene követelniük, mert gyerme-
keik a nagy világversenyen csak ennek tudá-
sával érvényesülhetnek emberileg teljes tökély-
vel. Közoktatási kormányunk s az iskola az
ügy érdekében mindent elkövetnek, bár lassan,
de folytonosan fejlesztik, jövőre a középisko-
láknak már heti három órában gyakorolják a
lelket vidámitó és testedző angol játékokat. A
társadalom, a magyar anyák gyermekeiket
többé ne féltse attól, ellenkezőleg, az iskolát
lelkesen támogassák nemes törekvésében, mert
az legszebb álmaik valóságát segíti elő: gyer-
mekeik tökéletesedését.

»Visszapillantás a lefolyt tanévre.« c.
rovatban a főreáliskola igazgatója ügyszere-
tettel és azon az alapos módon, mely minden
ténykedését jellemzi, megismertet az iskolára
vonatkozó összes tudnivalókkal. Megtudjuk,
hogy az elmúlt tanévben 461 tanuló iratkozott
be, vagyis 19-el több, mint az előző évben.
Utána néztünk a főreáliskolának a millennium-
kor nyomtatásban megjelent történetében s
azt láttuk, hogy az intézetnek 32 éves fenn-
állása alatt csak az 1872—5. aerában volt
ennél több tanulója. Se azelőtt, se azután
annyian nem keresték fel a pécsi főreáliskolát,
mint az idén. Ezen adat világosan bizonyítja
a pécsi főreáliskola vonzó erejét, a melynek
fentartásában és fokozásában Dischka Győző
igazgatónak van főrésze. Örömről szolgál
konstatálni, hogy a főreáliskola nagy súlyt
fektet a tanulók vallásos nevelésére is; mind
a katolikus, mind az izraelita tanulók tanári
felügyelet alatt végezték templomi imáikat és
hallgattak szentbeszédet. A testgyakorlás,
kirándulások és iskolai ünnepélyek rendezése
— nagyon helyesen — szintén különös gon-
dozás tárgyát képezte.

Az iskola kebelében létező segélyző-egye-
sület és önképzőkör is szépen működtek. Mind-
egyik az idén töltötte be fenállásának 25 évét.
A közölt jelentésből megtudtuk, hogy a segélyző-
egyesület, melyet Kosztka György tanár fírad-
hatatlan buzgalommal és odaadással vezet, 25
éves működése alatt 25,528 korona összegnek
megfelelő segélyezéssel támogatta az intézet
szegénysorsu tanulóit.

Az önképzőkör is Gallovich János tanár
helyes paedagogiai vezetése folytán nagyon
megfelelő módon működött az ifjak önműve-
lődésének előmozdításán. »Az ösztöndíjak és
jutalmak« rovata is kezd nagyobbodni. Az
utolsó tanév folyamán monostori Erreth Kál-
mán és neje szül. Elter Anna 2000 koronás
alapítványt létesítettek; hihetőleg ily nemes
módon akarták meghálálni az intézetnek a
fiúk kiképzésére fordított fáradozását —
Erreth Ede nevét u. i. a VIII. osztályt végzett
tanulók névsorában találtuk. Nemes példa, mely-
nek követését a főreáliskolában gyermekeiket
iskolázató tehetős szülők figyelmébe melegen
ajánljuk.

Az értesítő végül közli a tanulók érdem-
sorozatát. Jeles bizonyítványt nyertek: Az I.
a) osztályban Brener Pál és Weber József;
az I. b) osztályban Grün Ede és Jeckl József;
a II. a) osztályban Kertész Jenő, Paunz Ar-
thur, Pilgermayer György, Rosenthal Miksa és
Weisz Sándor; a II. b) osztályban Keszthelyi
Gábor; a III. a) osztályban Leichter Dávid és
Szeligmann Aladár; a III. b) osztályban Kohn
Sándor; a IV. a) osztályban Kertész Gusztáv
és Stern Mór; a IV. b) osztályban Hirschfeld
Gyula és Lamparter József; az V. osztályban
Fleischer Ferenc, Kornis Ferenc és Stern
Dávid; a VI. osztályban Glass Mór, Hendel
József, Sasvári József, Steiner Mór és Steiner
Sándor; a VII. osztályban Sasvári Géza; a
VIII. osztályban Kornis Odön és Misángyi
Vilmos.

Közgazdaság.

□ Milyen lesz a termés? Az aratás
kezdetével ez az egyetlen, mindeneket uraló
kérdés. Ha az idő kedvez, az eddigi kilátás
szerint az ország összes búzatermése 40 mil-
lió métermázsát fog kitenni. Legjobb a termés
kilátás a Duna bal partján, hol holdankint
8-49 mmázsa buza várható; az országos át-
lagos termés búzában 7-25 mmázsa tehető
holdankint. Megyénkben holdankint 7 mmázsa
a buza; Somogy megyében és Tolna megyében
ugyanennyi várható holdankint átlagos ter-
mésben. Pécsen és környékén a sok esőzés
dacára a vetések jók; buza 8, rozs 6 $\frac{1}{2}$, árpa
9 és zab 7 mmázst ígér. Siklóson a buza 6,
zab 8, rozs és árpa 7 mmázst ígér; Főher-
ceglakon buza 6, rozs 1, árpa 7, zab 7 mé-
termázsát; Szentlőrincen az esőzés sok kárt
tett s 6 mmázsa termés várható holdankint.
Dárdán a búzából 9, rozsából 10. árpából 8
és zabból 11 mmázsa várható, tehát e vidéken
a legjobban áll a termés.

TÁVIRATOK.

— **A belgák forradalma.**
(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A
belga kamara tegnapi ülésén Van der
Peereboom miniszterelnök kijelentette, hogy
a kormány a legélelkenbben óhajtja a meg-
békülést és kibékítő intézkedést keres.

Brüsszel város polgármestere falraga-
szokon teszi közzé, hogy tekintettel a kor-
málynak a kamarában tett nyilatkozataira,
visszavonja tegnapi intézkedését, melylyel
a csoportosulásokat eltiltotta.

Több szocialista és haladó párti kép-
viselő a kamara elnökségéhez indítványt
nyújtott be, mely a választói jognak a
nép által kívánt revízióját illetőleg plebisz-
citumot követel.

A Petit Bleu írja, hogy a kormány
kapitulált; a Journal de Peuple, mely
gyászkerettel jelent meg, csak arra szorit-
kozik, hogy közli a kormány nyilatkozatait.

— **Dreyfus francia földön.**
(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ren-
nesből írják: Hire jár, hogy Vigule, a
közbiztonsági szolgálat igazgatója Rennes-
ből eltávozott és Lorientbe ment, hol Drey-
fust átveszi és reggel két óra felé Ren-
nesbe hozza.

Későbbi tudósítás szerint Dreyfust
Guiberonban szállították partra, a honnét
vasuton utazott a Rennestől 12 kilomé-
ternyire fekvő Bruz községig és onnét ko-
csin hozták Rennesbe. A megyei prefek-
tus, a közbiztonsági szolgálat igazgatója
és egy rendőrfelügyelő kísérték Dreyfust,
kinek megérkezésekor semmiféle tüntetés
nem volt, bár a kíváncsiak nagy tömege
volt jelen a megérkezésnél, de egy hang
sem hallatszott mellette, vagy ellene.

A megérkezés részleteiről még a kö-
vetkezőket közlik: Vigule, a közbiztonsági
szolgálat igazgatója tegnap este Rennes-
ből Quiberonba utazott. Este kilenc óra-
kor a „Caudau“ állomáshajó rendeletet ka-
pott, hogy menjen a „Sfax“ elé, melynek
érkezését a tengerről jelezték. Igen rossz
idő volt ekkor. Féltiltást majdnem reggeli
félkettőig úgy látszott, mintha a hajók
nem közeledhetnének egymáshoz. Végre egy

csolnak elhagyta a „Caudau“ állomásha-
jót és közeledett a Sfaxhoz s átvén
Dreyfust, a partra evezett, hol egy szá-
zad gyalogság állott. Partraszállás után
Dreyfust átadták Vigulének, mire kocsiba
szálltak és a városba hajtottak.

— **Országgyűlés.** (A „Pécsi
Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház
mai ülésén befejezték a fogyasztási adók-
ról szóló javaslatok tárgyalását s kívülök
még több apróbb javaslatot is elfogadtak.
Ülés végén Lukács Gyula interpellált Sep-
per Kajetán kiutasított ujpesti szerkesztő
ügyében.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő“
eredeti távirata.) Bécsből írják, hogy a
Dunagőzhajózási társaság sorsjegyeinek mai
huzásánál az 50 ezer forintos főnyeremény
a 31.109 számú sorsjegyre esett; a tiz-
ezerforintos nyeremény pedig a 49.066
számúra. Ezer forintot nyertek a 20.429,
31.146, 31.725, 39.118 és 40.380 sz.
sorsjegyek. — A hitelsorsjegyek mai hu-
zásán a 150 forintos főnyeremény az 1314
sor és 88 számú sorsjegyre esett; a 30
ezer frtos nyeremény a 2618 sor 90 sz.-ra;
a 15 ezer forintos nyeremény a 3705 sor
95 számúra esett. Ötezer forintot nyertek
a 2401 sor 91 számú és a 2822 sor 58
számú sorsjegyek; kétezer forintot pedig
a 2943 sor 18 számú és a 3186 sor 21
számú sorsjegyek.

Szerkesztői üzenet.

— **Tanítónő — mint özvegy.**
E cím alatt beküldött közleményre az a meg-
jegyzésünk, hogy a városi közgyűlés ebben az
ügyben a nyugdíjszabályzat világos rendelkezé-
sének megfelelő módon döntött, mert az
1889. évi december 3-án kormányhatósági
jóváhagyást nyert városi nyugdíjszabályzat 13.
§-ának utolsó előtti bekezdése következő in-
kedést tartalmazza:

»Azon özvegy, ki néhai férje által a vá-
rosnál eltöltött szolgálati idő után özvegyi
nyugdíj élvezetére jogosítva van, ezen nyug-
díjat csak azon esetben igényelheti, ha maga
rendszeres évi fizetéssel egybekötött olyan
állomást nem bír, akár az állam, akár a vá-
ros vagy pedig más valamely közintézetnél,
mely után legalább évi 400 frtnyi rendes
fizetést, esetleg nyugdíjat élvez, miután ezen
esetben sem maga özvegyi nyugdíjat, sem
végkielégítést, sem pedig gyermekei részére
neveltetési pótlékot nem igényelhet.«

A kérdéses tanítónőnek pedig 400 frtnál
magasabb fizetése van, tehát nyugdíjat az
idézett szabályrendelet értelmében férje után
nem kaphat. A közleményben idézett másik
eset még a régi nyugdíjszabályzat érvénye
alatt fordulhatott elő, mely a fenti intézkedést
nem tartalmazta.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1899.
évi július hó 1. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számítatnak.

Buza új 8-70.—9.—; kétszeres új 6-70.—7.—
rozs új 6-50.—6-80; — árpa őszi 5.—5-20; tavaszi —
zab; tavaszi 5-30.—5-40; új —.—.—; búkköny
—.—; kukorica ó 4-70.—4-90; széna 1-50.—1-80; szalma
1—1-20.

Kínálat: közép, mintegy 350 gabona-kocsi volt
a piacon.

Nyilt-tér.

Mint hogy a tavasz clórehaladásával eszemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezet-szerként szerepel, másrészt mert dús szén-sav-tartalmánál fogva, specifiens óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífus-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknek és felnőtteknél gyógyítja. Kélmesen hatván be szén-savánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinek pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat esillapító hatásánál fogva.

== Kedvelt borviz. ==

A mohai Agnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty I.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógytárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTÁV

PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

Gazdák figyelmébe!

HÖFFLER TESTVÉREK ÉS TÁRSA

bőr- és gépszíjgyára

PÉCSETT.

Ajánl első rendű

gépszíjbőrt

croupanokban, és ebből készült varrott gépszíjjakat minden szélességben, kilogrammonként 2 frt 70 kr.

Vidéki megrendelések

utánvét mellett a legpontosabban eszköztetnek.

500 forintot

fizetek annak, a ki a Bartilla fogvizének használatát mellett, üvege 35 kr., valaha ismét fogfájást kap, vagy a szája bűzlik. (Csomagolásért külön 10 kr.) A Bartilla's Erben, (E. Winkler) Wien, 19/1. Sommergasse 1. Kapható Pécsen: Gelteh és Graeff Ferenciek-utca 6., és Zsiga László Széchenyi-tér 18.

Kérjünk határozottan mindenütt Bartilla-féle fogvizet. (Hamisítványok feljelentői jól díjaztatnak.)

Oly helyekre, hol nem kapható, bérmentve küldök 7 üveget 2 frt 60 krért, 16 darabot 4 frt 50 krért.

SÜRGÖNY!

Vasárnap, július hó 2-án
hova menjünk mulatni?

Baka József kerthelyiségébe,

ott hangversenyez a pécsi ujonnan szervezett

tambura zenekar

Petrovác Antal karmester vezetésével.

Kezdeté délután 3 órakor.

CZERNY-féle

OSAN

Legjobb a

szájnak és fogaknak.
Antiszeptikus, konzerváló, tisztító, egészséges, kellemes és jóval fölülmulja az eddig ismert legjobb fogszereket.

OSAN-szájvíz üvegekben ára 88 kr.

OSAN-fogpor dobozokban ára 44 kr.

CZERNY-féle Keleti-

A legjobb és legégszűsebb szájvíz.
1 üveg 1 frt, hozzávaló Balzsam- szappan 30 kr.

RÓZSATEJ

(Orientalische Rosenmilch)

CZERNY-FELE

Danningene

a legjobb

HAJFESTOSZER
sötétzőkőre, barnára,
és feketére.
Ára 2 frt 50 kr.

Törvényesen védve, telkiismeretes megvizsgálva, teljesen ártalmatlan.

ANTON J. CZERNY, Bécs, XVIII., Carl Ludwig Strasse G.

Budapesti főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél Király-
utca 12. és Egger-féle Nádor-gyógytárban Váci-körút 17., továbbá
minden gyógyszerárban, drogueriákban és partüzeriákban. Szét-
küldés utánvét mellett. Megrendelések oly helyről, hol még raktár
nincs, telti cégek egyikéhez, vagy pedig közvetlenül a szállító-
hoz, a Czerny-céggel intézendők. Prospektus ingyen.

KÉPVISELŐ: London, Paris, Bécs, Brüsszel, Konstantinápolyban, stb.

Zacherlin

Nem zacskóban.

Egyedül csak üvegekben valódi!

Ez valóban biztos és alapos segítség mindenféle rovarirtáshoz.

Pécsen kapható: Alt és Böhm. Angyal Lajos, Berecz Károly, Clemente Antal, Dobszay Antal, Eizer János, Gyimóthy Gyula, Herdlein Lajos, Hollósi Adolf, Kacskovits Géza, Gelteh & Graeff, Klobucár M., Lang Herman és fia, Lehner János, Márkus Simon, Mautner Mór, Mitzky Mór, Molnár János, Obetko Zsigmond, Póth Gábor, Preindl Gyul., Özv. Reeh Vilmosné, Reinfeld A., Ifj. Rézbányai János, Schäffer Adolf, Schäffer Andor, Simon János, Spier Vilmos, Spitzer Jakab, Spitzer R., Spitzer Sándor és fia, Wallerstein R. utóda, Weber Ferencz, Wertheimer Ch. Pécs-bányatelep: Gebhard István, Gross L., Königstein M. Baranya-Szabolcs: Diamant Adolf, Pollák Gábor. Dombóvár: Burger Ede. Kacskovics Jenő, Pauncz Sámuel és testvére, Spitzer Imre. Mohács: Auber Nep. János, Bachrach Győző, Ehrenfeld Antal, Freund és társa, Prezlmayr A., Stranczinger Gyula, Toldy Ignác, Németh-Boly: Kann Lipót, Szent-Lőrincz: Engel Vilmos, Gebauer Tivadar, Villány: Gyimóthy Jákó, Weingoldner Rudolf, Vörösmart: Thury Dénes.